

Автоматичний дослідник приступив до роботи

ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

17 листопада 1970 року о 6 годині 47 хвилин за московським часом автоматична станція «Луна-17» зробила м'яку посадку на поверхню Місяця у районі Моря Дошів.

На посадочному ступені станції встановлено місячний самохідний апарат «Луноход-1».

Вперше в історії космонавтики на Місяць доставлений і приступив до наукових досліджень автоматичний місячний самохідний апарат, керований із Землі.

Для забезпечення посадки станції в заданий район місячної поверхні 16 листопада було проведено маневрування у навколomisячному просторі. В результаті цього станція перейшла на еліптичну орбіту з мінімальним віддаленням від поверхні Місяця 19 кілометрів.

Операції сходження з орбіти штучного супутника Місяця і м'яку посадку на поверхню Місяця автоматичної станції «Луна-17» було здійснено з допомогою уніфікованого посадочного ступеня.

Після посадки, перевірки функціонування бортових систем станції і огляду місячної поверхні за командою із Землі о 9 годині 28 хвилин за московським часом зі станції «Луна-17» по спеціальному трапу зійшов автоматичний апарат «Луноход-1». Пересування по Місяцю самохідного апарата здійснюється з допомогою восьмиколісного шасі.

Для проведення наукових досліджень на поверхні Місяця на різних віддаленнях від Місяця посадки і перевірки експлуатаційних характеристик «Луноход» устаткований науковою апаратурою, приладами і системами керування, радіозв'язку і телевізійного спостереження.

Відповідно до радянсько-французької угоди про співробітництво у вивченні та освоєнні космічного простору в мирних цілях на борту «Лунохода» встановлено французький відбивач для лазерної локації Місяця.

«Луноход-1» віддалився від посадочного ступеня на відстань 20 метрів і приступив до проведення запланованих експериментів.

Керування рухом «Лунохода-1» здійснюється з центру далекого космічного зв'язку з використанням телевізійної інформації про положення апарата і характер рельєфу навколишньої місячної поверхні.

За даними телеметричної інформації, бортові системи «Лунохода-1» функціонують нормально.

Радянська наука дістала новий ефективний засіб для дослідження Місяця з допомогою автоматичних апаратів.

ОЦЕ ЗДОРОВО!

Здавалось, що вже нічим нас не здивуєш. У космосі перемога за перемогою. Кожне нове повідомлення про це — велика радість, але вже не сенсація. І це, мабуть, закономірно, адже штурм космосу став буденною справою, як і всі інші великі справи, що вершиться наш радянський народ.

Так, повторюю, здавалось, сенсацій вже не може бути. Так здавалось до 17 листопада, до того часу, як радіо повідомило, що автоматичний дослідник приступив до роботи. Це так здорово, що вперше в історії космонавтики на Місяць доставлено самохідний апарат «Луноход-1». Це велике досягнення! Наш «Луноход» успішно здійснює заплановані експерименти.

І я пишаюсь, що «Луноход» зроблений руками радянських робітників, і з великою гордістю вимовляю: «Я — теж робітник».

С. БУТКОВСЬКИЙ,
електрозварювальник заводу «Червона зірка».

СЬОГОДНІ—ДЕНЬ РАКЕТНИХ ВІЙСЬК І АРТИЛЕРІЇ

Служать у відмінній батареї два брати Сергія і Віктора Мокові. Сергія — водія, Віктор — плавця. Скромні, трудолюбиві хлопці, вони вперто оволодівають ракетною майстерністю. В цій же батареї проходив службу декілька років їх старший брат Микола, і командири до цього часу згадують його добрим словом.

На лівому знімку: рядові Сергія (зліва) і Віктор Мокові. Праворуч: пускова установка в районі стартової позиції.

Фото В. СУХОДОЛЬСЬКОГО, АНН.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рін видання XI

№ 139 (1307).

ЧЕТВЕР

19 ЛИСТОПАДА
1970 р.

Ціна 2 коп.

КОНФЕРЕНЦІЯ ЧЕРВОНОЗОРІВЦІВ

Позавчора відбулася XVII партійна конференція заводу «Червона зірка». Із звітною доповіддю виступив секретар партійного комітету С. С. Ліновиченко.

Велику увагу доповідач звернув на практику партійної роботи цехових партійних організацій, партійних груп. Як відзначив С. С. Ліновиченко, урізномані-

тилась тематика партійних зборів, до їх підготовки залучаються десятки комуністів, посилюється контроль за виконанням партійних доручень.

З обговоренням доповіді виступили секретарі партійних організацій цехів, передові комуністи-виробничники, секретар комітету комсомолу заводу М. К. Скляниченко, директор заводу К. С. Курцев та ін.

У роботі XVII партійної конференції взяли участь член Політбюро ЦК КП України, другий секретар ЦК КП України І. К. Лутак, заступник міністра тракторного і сільськогосподарського машинобудування СРСР Є. О. Белов, перший секретар Кіровоградського обкому КП України М. М. Кобильчак, перший секретар Кіровоградського міськкому КП України І. П. Валявський, перший секретар Кіровоградського обкому комсомолу М. Д. Сиротюк.

НАША комсомольська організація скромно іменується малочисельною. Справді, для такої підприємства, як наш завод, 37 членів спілки замало. Але тут треба оговоритись. По-перше, завод «Більшовик» сам невеликий, 260 робітників. А, по-друге...

Ось на другому хотілося б зупинитись детальніше.

Ще зовсім до недавнього часу про наш завод і, тим більше, комсомольську організацію мало хто знав. Вірніше, мало хто звертав увагу. Ну, «таке підприємство, є там організація — і тільки».

І все-таки це не давало нам підстав ходити в середниках. Завод розростається. З року в рік, місяць в місяць перевищував план. Більш помітно стала і робота комсомольської організації.

Але, відверто кажучи, робота наша погрожувала з приходом нового секретаря — Євгена Ляшеника.

Почувалися комітетчики і наш секретар заробітками молодих робітників, зокрема комсомольців.

Приходять, скажімо, платити членські внески, а Євген, коли є в цьому потреба:

— Чому це ти так мало заробляєш?

Якщо реальні якісь причини називає, комсорг говорить з начальником цеху. Якщо ж не знаходить відповідей — цікавиться нормою виробітку.

Ось недивно так було з токарем Любою Птавецькою. Ніяких підстав у неї не було одержувати 60 — 70 виробів. Поговорив з нею Єв-

ген просто, як кажуть, «по душі». Тепер з виконанням норми набагато краще — 110 — 115 процентів як мінімум. А звідси — і кращий заробіток.

Є у нас з ного приклад брати. Ось Анатолій Савченко — токар. Він норму виконує на 130 процентів.

Кожен з нас намагається працювати так, як Анатолій. І вже сьогодні ми можемо похвалитись, що всі

ніше на такі заходи мало хто приходив.

— Невже і на цей раз підведуть? — вже вкотре запитував сам себе секретар.

Він не підходив до кожного комсомольця, не агітував. Ні. На термінових зборах оголосив, що «завтра пам'ятно провести комсомольський суботник, який всіх обов'язкова».

З'явилися всі, як один. Робота кин-

ний цех, який став ініціатором щодня змагання.

Знайшлися у нас кімната для комсомольської роботи. Самі її побілили, підлогу пофарбували. Тепер готово наочну агітацію. Реальною стала розмова про заводську фотолaboratorію.

— А вола це навіщо вам? — запитували нас.

— Для того, щоб документально

СПРАВА НЕ В КІЛЬКОСТІ...

комсомольці нашого заводу перевищують свої виробничі завдання. В цьому році завод «Більшовик» дещо розширився. І однією з його добудов є приміщення нового цеху з побутовими кімнатами. Цей невеликий об'єкт ще не вступив би до ладу, якби не комсомольці.

Це було напередодні 50-річчя промови Леніна на III з'їзді РКСМ. Ми вирішили організувати суботник. Хвилювався Женька наш. Адже ра-

ніла. Одні докинували новий цех, інші прибирали територію заводу, робили місця. Директор заводу, не приховуючи свого задоволення, похвалив нас.

А після цього змагання за право називатись бригадою імені XXIV з'їзду КПРС розгорнулось між комсомольсько-молодіжними колективами цехів точного лиття, ливарним і механо-складальним. Підсумків ще не підбивали. Але з усього видно, що краще всіх йде механо-складаль-

була видна наша робота, — не без гумору сказав Євген.

Але ми й справді хочемо відбити у фотографіях виробничі змагання, змагання наших спортсменів, перші кроки художньої самодіяльності і наші кулішходи, які стали місодом явищем.

Тамара ДАМАСКІНА,
інженер-конструктор заводу «Більшовик».

ПІОНЕРСЬКОМУ ЮВІЛЕЮ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

В актовому залі Кіровоградського Палацу піонерів та школярів закінчили роботу третє республіканське зональне об'єднання директорів палаців і будинків піонерів та школярів, присвячене підготовці до 50-річчя Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна, в якому взяли участь представники Кримської, Херсонської, Миколаївської, Одеської та Кіровоградської областей.

Засідання об'єднання відкрив завідувач обласним відділом народної освіти Д. Ю. Степанюков. З теплими привітаннями звернувся до учасників заступник голови обласного комітету С. М. Чабаненко, перший секретар обкому ЛКСМУ М. Д. Сиротюк. Відзначив велику роль у справі виховання підлітків молодіжних піонерських установ, вони побажали їх працівникам творчої наснаги, нових трудових успіхів.

Учасники об'єднання ознайомились з нашим містом, а

виставкою робіт дитячої технічної творчості, яка напередодні відкрилась в приміщенні Палацу піонерів, а також з роботою гуртків і музеїв Кіровоградського Палацу піонерів та школярів, піонерських дружин та комсомольських організацій міських середніх шкіл м. Кіровограда і школи-інтернату № 2, відвідали хутір Надія.

В роботі об'єднання взяли участь начальники відділу позашкільного виховання Міністерства освіти УРСР Л. А. Греков, інструктор відділу шкільної мови і піонерів ЦК ЛКСМУ А. Ф. Патрай, які виступили з доповідями, секретар обкому ЛКСМУ А. Васильченко.

1. КОПИКА,
методист кабінету виховної роботи
Кіровоградського обласного інституту
удосконалення кваліфікації вчителів.

Після закінчення Кіровоградського кооперативного технікуму комсомолка Тоня Корнісева знімає рін як працює в центральному універмазі міста Кіровограда. На її рахунок вже не одна подка.

На фото: Т. КОРНІСЕВА,
Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ЩОБ ВИРОСТАЛИ АТЕЇСТИ

ПРО ПЛАНУВАННЯ НАУКОВО- АТЕЇСТИЧНОЇ РОБОТИ В ШКОЛІ

Відділ пропаганди і культурно-масової роботи обкому ЛКСМУ, кабінет шкільної роботи обласного інституту удосконалення кваліфікації вчителів, методичний кабінет обласного Будинку атеїзму підготували методичну розробку «Планування атеїстичної роботи в школі».

Для вчителів протягом року рекомендується прочитати лекції і провести бесіди на такі теми:

В. І. ЛЕНІН ПРО ПОХОДЖЕННЯ І СУТЬ РЕЛІГІЇ.
ХРИСТИАНСТВО, ПОГО ПОХОДЖЕННЯ, ЕВОЛЮЦІЯ І СУТЬ.
СТАВЛЕННЯ РЕЛІГІЇ ДО ЖІТКИ.
ПРОТИЛЕЖНІСТЬ КОМУНІСТИЧНОЇ І РЕЛІГІЙНОЇ МОРАЛІ.
БАПТИЗМ, ПОГО ВИНИКНЕННЯ І СУТЬ.
ЯКУ ШКОДУ ПРИНОСИТЬ РЕЛІГІЙНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ.

В розробці підкреслюється, що основною формою атеїстичного виховання школярів є урок. В позаурочний час вся атеїстична робота проводиться через клуб юних атеїстів.

Рекомендовано в школах відкрити піонерські кінолекторії по такій програмі:

ПЕРШЕ ЗАНЯТТЯ. Шлях Леніна до наукового атеїзму. Кінофільм «Сім'я Ульянових».

ДРУГЕ ЗАНЯТТЯ. Комунізм і релігія про мету і зміст життя. Кінофільм «Люблю тебе, життя».

ТРЕТЄ ЗАНЯТТЯ. Походження релігії. Кінофільм «Музей історії релігії».

ЧЕТВЕРТЕ ЗАНЯТТЯ. Сучасне православ'я. Кінофільм «Синод».

П'ЯТЕ ЗАНЯТТЯ. Про релігійне сектанство. Кінофільм «Жари над Борськом».

ШОСТЕ ЗАНЯТТЯ. Непримиренність науки і релігії. Кінофільм «Правда про «святі» листи» і «Правда про Ксе-ню Блаженну».

СЬОМЕ ЗАНЯТТЯ. Дві моралі. Кінофільм «Гришниця».

ВОСЬМЕ ЗАНЯТТЯ. Від темряви до світла. Виступають колективні вірники. Концерт шкільної художньої самодіяльності на атеїстичну тему.

В розробці дані також теми для бесід з учнями, теми атеїстичних піонерських зборів і вечорів, теми для проведення шкільного тижня наукового атеїзму.

КОНКУРС «ВУЛИЦЯ МОЯ»

М'Я молодого письменника Миколи Гоголя стало широко відомим у 1831—1832 роках, після виходу в світ двох частин його книги «Вечори на хуторі біля Диканьки». Зі сторінок цих творів повіяло диханням народного життя. Вони основані на українській народній творчості — казках, піснях, а також на особистих враженнях Гоголя від України.

Ще більше визнання принесла М. В. Гоголю книга «Миргород», яка по суті відкрила новий етап у твор-

стві носила ім'я автора «Ревізор» і «Мертвих душ». Тоді ж дозволено було громадським коштом поставити тут його погруддя, яке й з'явилося 1 квітня того року на фронтоні наріжного будинку (зараз це будинок № 67).

Виникає питання: чому саме цей будинок було вибрано для встановлення погруддя? Це пов'язано очевидно з тим, що нинішня вулиця Калініна, яка пересікає вулицю Гоголя, до 1920 року називалася Миргородською. А Миргород, як відомо, місце народження Миколи Васильовича.

Ото і вирішила громадськість міста поставити погруддя письменникові саме на розі вулиць Миргородської і Гоголя.

На меморіальній дошці, прибитій кілька років тому на будинку Центрального поштамту, написано, що вулиця ім'я Гоголя присвоєно 25 серпня 1926 року. Чи вірно це? Так, вірно. Адже та частина нинішньої вулиці Гоголя, яка тягнеться від поштамту і пересікає вулицю Карла Маркса, до 1926 року вважалася окремою і носила назву Успенська. Тоді ж її приєднали до вулиці Гоголя.

Розповідаючи про історію виникнення вулиці Гоголя в Кіровограді, необхідно сказати, що за 61 рік свого існування вона докорінно змінилася. Мешканці цієї вулиці були свідками бурхливих подій 1917 року, громадянської війни. По цій вулиці не раз ходила горда незламна революційна Елєна Боц. Багато разів на бруківці вулиці Гоголя вихором проносилися кінноти Червоної гвардії, по ній в сніг час ходили відділи партійної і державної ділки Калініна, Луначарський, Петровський, Гусєв, Володарський, Сєзємко.

Вулиця Гоголя відома і тим, що на ній жив видатний польський композитор Кароль Шимановський. Тут він ставив кілька років тому на будинку Цент-

рального поштамту, написавши, що вулиця ім'я Гоголя присвоєно 25 серпня 1926 року. Чи вірно це? Так, вірно. Адже та частина нинішньої вулиці Гоголя, яка тягнеться від поштамту і пересікає вулицю Карла Маркса, до 1926 року вважалася окремою і носила назву Успенська. Тоді ж її приєднали до вулиці Гоголя.

На вулиці ім'я Гоголя у с. Шимановського не раз бували піаніст Нейгауз, професор Петроградської консерваторії Дещев, скрипаль Таліновський, Лип'явський, Гайсінський, віолончеліст Стучко і Конісаржевський та багато співаків, пропагандистів музичної культури. Вони безплатно обслуговували концертами всі робітничі околиці міста, нерідко виїжджали і в навколишні села.

У липні 1963 року до Кіровограда на гастролях приїхав талановитий піаніст Святослав Ріхтер. В обласній філармонії він дав концерт, присвячений пам'яті свого вчителя Генріха Нейгауза і побував на вулиці Гоголя, оглянувши будинок, де жив Кароль Шимановський, де на раз був професор Генріх Нейгауз.

Варто згадати і про великий торжество, яке відбулося на розі вулиць Гоголя і Карла Маркса 14 квітня 1970 року. В цей день відбувся міський мітинг, присвячений відкриттю Ленінського стенда пошани, на якому викарбувані назви одиннадцяти виробничих колективів області, що виборювали в соціалістичному змаганні право бути обласним Ленінським стендом пошани.

За останні роки вулиця стала впорядкованою, добре освітленою, покритася асфальтом. На ній виросли ряд багатопверхових житлових будинків.

В майбутньому планується погруддя Миколи Васильовича Гоголя поставити десь в затішному зеленому куточку цієї вулиці, щоб воно завжди нагадувало нам про видатного російського письменника.

Валентин САНДУЛ,
краєзнавець.

ЗАПРОШУЄ КНИГА

Останнім часом до обласного бібліотечного колектору надійшло багато цікавої, розрахованої на широкі кола читачів, літератури. Серед цих видань значне місце займає література суспільно-політична. До останньої належить багато видань про Ф. Енгельса, 150 років з дня народження якого незабаром святкуватиме усе прогресивне людство.

У Київському видавництві «Політвидав» вийшла книга І. О. Гуржія.

«ФРІДРІХ ЕНГЕЛЬС ПРО УКРАЇНУ»

У цій на основі фактичних матеріалів показується, як у творчості Енгельса висвітлюються деякі важливі питання історії України, а також вплив оточеного Марксом і Енгельсом І Інтернаціоналу та його діяльності на Україні. Велику увагу автор приділяє вивченню питання про поширення творчості Енгельса на Україні, його зв'язки з прогресивними українськими громадсько-політичними діячами. Видання гарно ілюстроване, розраховане на широке коло читачів.

«ВЕСНА ГЕНІЯ»

(М., Політвидав, 1970, ціна 9-82).

Будуючи свою розповідь на багатому фактичному матеріалі, С. Продев створює яскравий образ вождя, що відповідає історичній правді. Книга читається легко, з великим інтересом.

Молодим читачам, що цікавляться питаннями сучасного суспільного розвитку, може правити за навчальний посібник книга:

«БЕСІДИ ПРО ПАРТИЮ»

(Київ, «Молодь», 1970, ціна 0-73).

Книга розповідає про створення Комуністичної партії, відтворює основні етапи її боротьби за побудову соціалізму і комунізму. Що таке політична партія? Чому робітничому класові необхідна партія? Що таке програма і статут партії? Відповіді на ці та багато інших питань молодий читач знайде у цій книзі.

Для нашого підліткового покоління у серії «Юні герої» з'явилася книга В. Большакова під назвою:

«ПРОВІДНИК У БЕЗОДНІ»

(Київ, «Веселка», 1970, ціна 0-41).

Повість, присвячена хлопчиків з Чернігівщини Миколі Молчанову, який у роки Вітчизняної війни повторив подвиг Івана Сусаніна. Книга відноситься до художніх дитячих книжок, але за ідейним змістом можна віднести до політичних. Вона виховує у наших дітей почуття любові до Батьківщини, що створює для них радісне дитинство.

Ці та інші видання останнім часом з'явилися в обласному бібліотечному колекторі та на прилавках магазинів обласного торгів.

В. НЕСТЕРЕНКО,
бібліограф обласного колектору.

ІМЕНІ ГОГОЛЯ

Як було оголошено раніше, редакція газети «Молодий комуніст» і обласна організація Українського товариства охорони пам'яток історії та культури проводять конкурс «Вулиця моя». Сьогодні змістимо один з матеріалів, що надійшли на конкурс.

чості письменника. У цьому творі він виступив як художник-реаліст, відкрито і гнівно викривав соціальні протиріччя сучасності. Далі «Мертві душі», «Тарас Бульба».

Історична заслуга Гоголя, за словами Белінського, полягала в тому, що він перший подивився сміливо і прямо на російську дійсність. Незадовго до смерті Гоголь писав: «Знаю, що моє ім'я після мене буде славнішим мені». Він не помилюся.

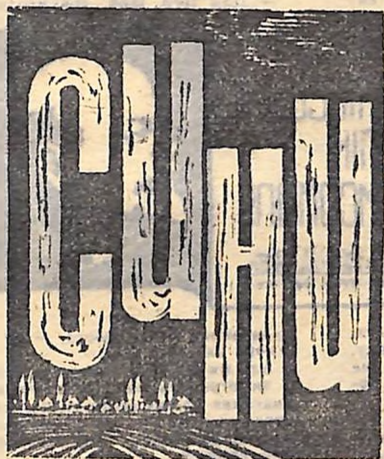
... У 1909 році, коли вся прогресивна громадськість відзначала столітній ювілей великого російського письменника, Єлисаветградська міська управа у відповідь на численні листи і колективні клопотання ухвалила перейменувати вулицю Безпощівську на вулицю Гоголя. Так частина нинішньої вулиці Гоголя вже в 1909 році

стала носити ім'я автора «Ревізора» і «Мертвих душ». Тоді ж дозволено було громадським коштом поставити тут його погруддя, яке й з'явилося 1 квітня того року на фронтоні наріжного будинку (зараз це будинок № 67).

Виникає питання: чому саме цей будинок було вибрано для встановлення погруддя? Це пов'язано очевидно з тим, що нинішня вулиця Калініна, яка пересікає вулицю Гоголя, до 1920 року називалася Миргородською. А Миргород, як відомо, місце народження Миколи Васильовича.

Ото і вирішила громадськість міста поставити погруддя письменникові саме на розі вулиць Миргородської і Гоголя.

Микола СТОЯН

ПОВІСТЬ

(Продовження. Початок в газетах за 29, 31 жовтня та 3, 5, 7, 10, 12, 14, 17 листопада).

—14—

У різних людей й долі різні. У братів Ярчука життя зіткло її з переживань і суму. Дуже добре відома вона Степану Яковичу — сусіди ж.

Батько у них організував артіль, купували ледве не вбили його, мати від тієї пам'ятної ночі захворіла, у неї тремтіла ліва рука, нею вона нічого не могла робити. У артілі батька обрали брига-

диром, господарював він добре і чесно, у бригаді був лід і порядок, і на полі росла гарна пшениця.

Голова колгоспу захворів і загинув. І вже більше й не піднявся, і в артілі, і в районі говорили, що треба обрати Ярчука. І обрали б, якби не був такий запальний. Він не захотів брати бачивши стежки, якою б гіркою не була правда — різав її вічі. Представника, уповноваженого з області, що прибув на жиння, приселюючи, назвав неучом — той не міг відрізнити жита від пшениці, кукурудзи від соняшника, а ліз поплатити: що і як і коли косити.

Той посміявся:
— Мене, члена партії, ти називаєш неучом?!

І Ярчук потемнів:
— Слухай ти, краснобай, — не спекулюй тим, чим не можна спекулювати. Ти бачив море? Бачив хвилі? Піну на хвилях бачив?!

— До чого ця мова?

— Партія, як море! А такі, як ти — піна на ній, що з неї після бурі й сліду не залишається!

— Побачимо, побачимо, хто піна і з кого не залишиться й сліду!

Ярчука скоро не стало, казали, що він ворог народу.

На плечі хлопців, що кінчали сім класів, лягло все. Степан Якович часто заходив до них, а як підросли, змушніли, порадив вступити на курси трактористів. Курсанти прийняли їх у свою сім'ю, а Волода Жолудь вмовляв подати заяву у комсомол. Брати кинули сумно:

— Хто ж нам дасть рекомендації?

— Я дам! Микола. І Степан Якович дасть!

У райкомі комсомолу зам'ялись, а тоді звернулись до самого Смирнова.

Отак і так з їхнім батьком. Репресований. Ворог народу...

Смирнов пам'ятав Ярчука. У свій час він намагався втрутитися у ту неприємну історію, його осадили: нічого розхвалювати бригадира, що привіз до області посівів зневажаючи в області брудом уповноваженого області...

— Ви мені не про батька, ви мені про них кажіть, — обізвав Смирнова. — Вони ледарі, гульвіси чи чесні й роботящі?

— У обох вісімсот дев'яносто трудовиків. І поведінка у них зразкова.

— Незже вам з цього не видно, що брати Ярчуки — наші брати? Приймайте! Приймайте. — Якщо потрібна і моя рекомендація — дам!...

Від дня прийому у комсомол у хлопців почалося нове життя. Лагідні і добрі хлопці, вони вміли й сміятися, і пісню любили, любили дні і вечори... Не кинула їх печаль, та вони затаювали її від усіх.

Мазура, гладкого Мазура, ніхто не міг зрозуміти. Він був він добре, а до роботи брався неохоче. Всі починали курсанти — гуртки, подорожі його не цікавили, однак він багато читав, до пізньої ночі засидався у бібліотеці, а люди й до ранку вдома. З дівчатами не дружив — і раптом Тарасовою прокотилася чутка, що він зблизився дівчинку. Прокотилася і враз загасла. Подейкували люди, що старі Мазури віднесли батькам тисячу карбованців, щоб неприємна справа не дійшла до суду. Якраз тоді старий Мазур продав на базарі аж трьох кабанів. Та продавав він свиней не вперше, знав толк у свинях, любив їх більше, як людей. На тому все й затихло, а винуватцем в ньому жила гірлянда, спершу породивши страх. Мирон боявся літати, боявся бомб, а коли зустріли колону поравених, подумав — це ж можна й самому лишитися рук, ніг, голови. Він не бачив ні дити в яму, ні лишитися без рук. А таке, бачив, могло статися кожній миті.

Мирон ні на хвилину не забував і батька. Батько бачив у темряві й соломинку на підлозі, а як почалася війна,

асім торочив про слабкий зір, про реактивізм.

Після сьомого класу старий посилав сина в технікум, так Мирон не захотів кидати затішної хати, прогуляв рік і другий, бригадир почав загадувати на роботу, і Мирон змушений був піти на курси трактористів...

Над усе Мирон пам'ятав батькові слова при розставанні. Старий Мазур говорив, мов кризь зуби:

— Рушай, рушай. Не нашого розуму це діло, треба робити, як начальство велить. Однак, хіба ж не видно, що німці воюють з більшовиками?

Мирон нікому про ті слова батька не казав. А пам'ятав їх вдень і вночі.

Одного дня на спочинку віднявся з причепу і помандрував у поле. Далі й далі, за зелену кукурудзу і зупинився. За нею біліла нива, біліла від листянок. Читав і вірив усьому тому, що там писалось, а тоді збирав і збирав, запихав не в кишені, а в пазуху...

Він бачив давно зник, але боявся, що наздоженуть відадуть під суд, а суд тепер жорстокіший!

От коли б усі вернулись! Загнєль. Ворожонка, Бабенка, Дрімлюги і Верби, а найбільше ота страшна ніч, вчорашня ніч щось та сказала й їм, може, й вони нарешті зрозуміли, що мучиться годі!

Все складалось найкраще. Комісар заснув, як убитий, вони прокинулись і почали клясти війну, і дорогу — і він наважись, він руку протяг до кишені:

— Хлопці! А я листіаку німецьку знайшов!

Почав читати — і вони присунулись ближче...

(Далі буде).

Планета

ПОДІЇ,
ФАКТИ,
КОМЕНТАРІ

● Ім'ям Леніна

САНТЯГО. (ТАРС). Ім'ям Володимира Ілліча Леніна названо одну з вулиць і площу в чилійському місті Ла-Серена. Це рішення міського муніципалітету прийнято з ініціативи Чилійського інституту культурних зв'язків з Радянським Союзом. На мітинг, присвячений урочистій події, зібралась усі жителі міста. Під звуки гімну Країни Рад на флашоту піднімається Державний прапор СРСР. Голова відділення інституту культурних зв'язків у Ла-Серена Л. Кнеер урочисто оголошує про присвоєння площі і вулиці цього міста імені Володимира Ілліча Леніна, що є свідченням найглибшої поваги чилійських трудящих до вождя світового пролетаріату і першої в світі соціалістичної держави.

● Ювілей дороги дружби

ПРАГА. Знаменний ювілей відзначають чехословацькі і радянські залізничники. П'ять років тому прибув до Східнословачького металургійного комбінату по новій ширококоліній залізничній першій состав з радянською рудою і вугіллям. Ширина залізничних колій в Радянському Союзі і в Чехословаччині різна. Радянським і чехословацьким працівникам прикордонних залізничних пунктів доводилося зитратити великі зусилля на перевантаження радянської руди і вугілля. 90-кілометрова ставала магістраль від кордону до Східнословачького комбінату стала символом братерської дружби трудящих СРСР і ЧССР.

За перший рік експлуатації залізничної лінії було перевезено майже 600 тисяч тонн залізної руди і понад 900 тисяч тонн вугілля. Нині по цій трасі перевозяться щороку понад 6,5 мільйона тонн руди і майже 2 мільйони тонн вугілля.

● Кіянський тракторний...

ПХЕНЬЯН. З усіх кілців народної Кореї надходять звістки про визначні трудові досягнення колективів промислових підприємств. Свої успіхи корейські трудящі присвячують V з'їздові Трудової партії Кореї, який зараз відбувається. Добре попрацював у нинішньому році колектив Кіянського тракторного заводу в провінції Південний Пхенан. Одним з перших він рапортував про дострокове виконання 7-річного плану.

Кіянський тракторний завод — єдине такого роду підприємство в КИДР. Перший трактор з маркою «Чонліма» — бланковий нашого радянського 25-сильного «Владимирца» — вийшов з воріт заводу в 1958 році.

В цьому році ми дамо країні 12 тисяч колісних і гусеничних тракторів, сказав кореспонденту ТАРС заступник директора заводу Ма Дон-Іль. Народному господарству потрібно дедалі більше тракторів, і колектив підприємства добре розуміє це. Ми з кожним роком удосконалюємо виробництво, поступово віддаємо в життя великі плани модернізації цехів.

● До подій у Сирії

КАІР. (ТАРС). Як зазначає каїрська газета «Аль-Гумхурія» на 10-й щорічній загальноарабській конференції Партії арабського соціалістичного відродження (ПАСВ) вивелись незгоди в загальнополітичних і внутрішньополітичних питаннях між «цивільним» угрупованням, що його очолює заступник генерального секретаря партії генерал Салах Джадід, і «військовим» угрупованням, яке очолює міністр оборони Хафез Асад.

За повідомленнями інформаційних агентств, Х. Асад, використовуючи армію і службу безпеки, взяв у свої руки контроль над ключовими об'єктами в Дамаску, розділяючи, телебаченням, телефонним і телеграфним зв'язком, редакціями обох офіційних газет країни — «Аль-Баас» і «Ас-Саура». Повідомляють також, що лідерів «цивільного» угруповання Джадіда і Зуейна арештовано, а глава держави Н. Атасі перебуває під домашнім арештом. Армійські частини патрулюють вулиці столиці.

● Ціни неухильно зростають

ВАШИНГТОН. Ціни на продукти харчування в США зростають цього року в середньому не менш, як на 6,5 процента порівняно з минулим роком. Про це повідомило міністерство землеробства США.

Торік ціни на продовольчі продукти зросли в США на 6,2 процента. Не передбачається полегшення сімейного бюджету американців і в 1971 році: за передбаченням міністерства землеробства, ціни на продукти харчування зростатимуть і далі.

● Протестують селяни

РИМ. Більш як 140 тисяч селян провінції Палермо (острів Сицилія) взяли участь у загальному страйку протесту проти зростання безробіття, за здійснення соціальних і економічних реформ. Страйк супроводився численними мітингами і демонстраціями.

● У Раді Міністрів Туреччини

АНКАРА. (ТАРС). Під головуванням прем'єр-міністра Сулеймана Деміреля тут відбулося засідання Ради Міністрів, на якому розглядався ряд законопроектів, у тому числі про доповнення статті 4-ї кримінального кодексу. У доповідній говориться, що «викрадення літаків з будь-якої причини, вчинені насильно під загрозою або силою зброї, а також іншими способами, не можна вважати політичним, військовим або іншим подібним злочином».

Таким чином такого роду злочини розглядатимуться як кримінальні.

(ТАРС).

КОЛИ Лінда Даніель виходила з дверей університету з дипломом в кишені, пастрій в неї був не дуже святковий. Здавалось, дівчину зовсім не радувало закінчення університетського курсу і одержання звання бакалавра філософії. Вона знала, що кожного року чотири тисячі випускників вищих навчальних закладів в Англії не можуть знайти роботу. На факультеті, де вчилась Лінда, існувала комісія, що займалась трудовлаштуванням випускників. Але їй вдалось допомогти лише небагатьом. Завдання, яке взяла на себе комісія, вийшло непосильним.

Дівчина намагалась зав'язати листування з різними фірмами, але в першій же відповіді була відмова. «Вони всі мені відмовляють,

стверджуючи, що в мене нема досвіду, — говорить Лінда. — Більшість моїх друзів по університету також не можуть отримати роботу. Таке почуття, що я ніде не потрібна. Нікому немале ніякого діла до того, що я стільки років вчилась і могла б приносити користь суспільству... Єдине, на що я можу розраховувати, це на щасливий випадок».

Фото Лінди і її розповідь недавно з'явилися в англійській буржуазній газеті «Дейлі міррор» разом з повідомленням про інших її ровесниць. Навіть «жовта» преса не в змозі скривати становище, що склалось на біржах праці. За останніми повідомленнями, в середній вересня цього року в Великобританії і Північній Ірландії нараховувалось 666 тисяч

безробітних, що складає 2,7 процента всього працездатного населення країни. З цього виходить, що за рік армія людей, що не мають роботи, виросла більш ніж на 70 тисяч чоловік. Згідно ствердження статистиків, до рідко загалом число безробітних у Великобританії може

гати з них, як пише англійська преса, ще довгі місяці не зможе отримати роботу.

В країні відбувається скорочення виробництва. Зариваються цілі підприємства. Це відноситься в першу чергу до кам'яновугільної і текстильної промисловості. Тисячі робітників викидаються на вулиці. Широко практикується система тимчасового звільнення. Так лише в автомобілебудівній

„ЗАЙВА“ МОЛОДЬ

підскачити до 700 тисяч. Англійські журналісти стверджують, що ця цифра можна зрівняти з числом безробітних в кризовому 1940 році, коли на вулицю були викинуті тисячі трудящих.

В першу чергу безробіття б'є по молоді. Після випускних екзаменів в школах і університетах довгі черги біля біржі праці поповнилися тисячами юнаків і дівчат. Ба-

промисловості країни кілька тисяч тимчасово звільнено, за якими не зберігається заробітна плата, складає зараз 15 тисяч чоловік. Серед них великий процент молоді. Як записав недавно міністр в справах зайнятості і продуктивності праці, уряд не збирається сприяти скороченню безробіття шляхом розширення виробництва.

Вулиці англійських міст все частіше заповнюються демонстраціями молоді з вимогами вирішити проблему безробіття в країні, за право бути «зайвими» людьми».

Андрій ПРАВОВ.
(АПН).

ЗАКЛИК КОМПАРТІЇ

БОНН. (ТАРС). «Зухвалим викликом усім демократичним силам» назвала земельна організація Німечкої комуністичної партії в Шлезвіг-Гольштейні намір неонацистів вчинити в цій західнонімецькій землі провокацію на зразок вюрцбурзької. Як відомо, недавно неонацистська націонал-демократична партія та інші праворадикальні кола провели у Вюрцбургу збори, де, спрямовані проти визнання існуючих європейських кордонів і проти радянсько-західнонімецького договору.

Земельна організація НКП Шлезвіг-Гольштейну підкреслює в опублікованій заяві, що за розпорядженням міністра внутрішніх справ цієї землі Шлегельбергера (ХДС) поліція охороняла від протестів населення всі заходи неонацистської НДП в Шлезвіг-Гольштейні. Земельна організація НКП закликає робітників, службовців, молодь і всіх демократів вчинити опір наміриваній виласі неонацистів у Шлезвіг-Гольштейні.

Конкурс — це відкриття нових талантів. Часто-густо учасники їх сходять з подіє, дітяк, дароправів, мала, довідомими, а повертаються в орбелі слави. До таких щасливців належить і болгарська співачка Гена Димитрова. За виконання партії Абайди, в опері Верді «Набуко» їй присуджена золота медаль.

Фото із журналу «Болгарія».

ПРАЦЯ І КАПІТАЛ

Понад 60 робітників поранено і 160 — арештовано в результаті сутички між робітниками текстильної фабрики «Босса» і поліцією в турецькому місті Адаї. Сутинка сталася після того, як робітники підприємства зайняли фабрику на знак протесту проти тяжких умов праці і злидненої заробітної плати. Спочатку, як повідомляє преса, хазяї підприємства вдалились до допомоги штрейкбрехерів, спровокувавши сутичку між ними і робітниками. Коли штрейкбрехери дістали відсіч, у справу були кинуті підрозділи поліції і жандармерії.

105 днів триває локаут на фабриці радіоапаратури «Сіменс інджінірінг» в Карачі. Західнонімецькі хазяї закрили цю фабрику, вважаючи, що вона не дає їм достатніх прибутків. Робітники більш як три місяці не мають засобів до існування. На мітингу робітники поставили вимогу негайно припинити локаут і відновити роботу. Цю вимогу підтримали представники інших профспілок міста.

Майже половина вугільних шахт Великобританії не діє в результаті страйку. З 9 листопада не працюють близько 120 тисяч англійських шахтарів, які вимагають підвищення заробітної плати.

(ТАРС).

НЕЩОДАВНО, в од-

ному з районів Брюсселя сталось вбивство. Молодий вчитель грецької мови Жак Жоржон загинув від руки молодиків, одяг яких чимось нагадував уніформу гітлерівських штурмовиків. Ім, як бачите, не сподобався зміст плакатів, які Жак розклеював на стінах будинків! Цей політичний акт терору обурив прогресивну громадськість Бельгії.

... Сіра рубашка, чорний галстук, широкий пояс і чоботи. Така форма «бійця» так званої фламандської бойової воєнної організації (ФВО). В одному з недавніх номерів «ВІЖ», органу націоналістичної партії «Фолкс'юні», була опублікована рецензія на брошуру, що оспівувала «героїзм» колишнього шефа ФВО Віма Маєса. «Він часто помилявся, — писав автор, — але явно, володів великою пристрасною, великою вірою, з допомогою яких можна здвинути гори».

За квітастістю фраз, присвячених «подвигам» молодчика із ФВО, хочається надія деяких політиків на те, що озброєні бандити дозволять реакції помішати росту робітничого і демократичного руху в Бельгії. Вони молоді, ці хлопці в сірому, вони озброєні. Не лише вірою, але й кастетами, ножами, револьверами. Хто може протистояти цим «левам»? Подивіться, мовляв, їх в бою.

Війни, правда, ці молодці не бачили. Однак кулаками вправно маха-

Сірі рубашки, сталеий кастет

ють. Як тільки їм накажуть. Жителі Гента і Антверпена бачили вуличні побійки під час передвиборної кампанії 1964 і 1968 років. Поліція трималась осторонь від місць, де сп'янілі «леви» били політичних противників своїх патронів. Не менш вправно сірі рубашки відпрацьовували одержувачі ними гроші на вулицях Штекена, Фурона і Бовала.

Лідери «Фолкс'юні» відхрещуються від того, що воєнізовані загони — їх «ударна» сила, неділячись на неодноразові заяви главарів «Верде ді» — іншої банди головорізів — про їх тісний зв'язок з членами «Фолкс'юні». Однак справа не в приналежності до тієї чи іншої буржуазної партії. Їх діяльність стає під загрозою не лише життя багатьох бельгійців, але й допомагає здвигу політичного життя Бельгії вправо.

Власті вважають за краще не втручатися в «міжпартійні» справи. А безнаказаність надає молодчикам з кастетами владність, що їм і справді колись вдасться внести свої корективи в політичне життя Бельгії.

Леонід МІЛОВАНОВ.
АПН.

10 жовтня цього року над державою Фіджі вперше піднятий прапор незалежності. Мешканці країни, які були під колоніальним пануванням Великобританії з 1874 року, знайшли свободу.

На знімку: типовий пейзаж сільської місцевості.

Фотохроніка ТАРС.

ЖИВИЙ ГОЛОС ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Вмикається магнітофон, і в урочистій тиші зачути голос Лесі Українки. Вона наспівує свою улюблену пісню — баладу про козака і дівчину. Відомо, що Леся Українка почала свою творчість з пісень і пісню закінчила її. Вона дуже любила український народний епос і розуміла, як важливо зберегти не тільки його текстову частину, а й мелодію, манеру виконання. Бачила і те, що рідні ряди народних дум, вмирали українські рапсоди-кобзарі, а з ними їхнє неповторне мистецтво.

1905 року в Ялті Лариса Петрівна твердо вирішує записати на фонограф українських кобзарів-бандуристів. Чимало було перешкод і труднощів при здійсненні цього задуму. Але її не зупинило навіть те, що довелося витратити гроші, зібрані з великими труднощами на лікування. Леся Українка придбала фонограф, виїхала з Москви валики, на яких безпосередньо робилися записи, запросила бандуристів. Почали шукати людину, яка змогла б користуватися фонографом, але в Ялті такої не було. Тоді поетеса сама взялася за освоєння цього апарату. І коли оволоділа ним, зробила першу пробу — наспівала свою улюблену пісню.

Записи дум у виконанні кобзарів вона відправила Філаретові Кодеєсові у Львів. Серед них був і живий голос Лесі Українки.

Шістдесят з лишком років пазники із записом українських дум та голосу Лесі Українки зберігалися в особистому архіві Філарета Михайловича, а потім у Миколи Філаретовича Колесни. Цього року співробітники Інституту суспільних наук АН УРСР Ю. П. Савинський реставрували записи в спеціальній лабораторії в Москві і перенесли їх з фонографа на магнітну плівку.

І. ДОСЕНКО,
кор. РАТАУ.

м. Львів.

В МУЗЕЇ ВИДАТНОЇ ПИСЬМЕННИЦІ

Після ремонту знову прийняв відвідувачів музей-садиба Лесі Українки в селі Колодяжне Волинської області. Тут з 1882 по 1891 рік жила і творила видатна українська письменниця. Оточене лісами село, його дівочі пісні, легенди захопили Лесю. Свій перший вірш і багато інших творів, які ввійшли в скарбницю української і світової літератури, вона написала в Колодяжному.

У двох будинках музею-садиби відтворено обстановку, яка була при житті поетеси. Увагу відвідувачів привертають рукописи письменниці.

(РАТАУ).

після виступу „МОЛОДОГО КОМУНАРА“

„По обіді—до Африки“

У фейлетоні під цією назвою, надрукованому в газеті № 128 від 24 жовтня ц. р., йшлося про недовіру в роботі комсомольської організації Петрівської мішколодської будівельної організації: відсутність документації, невчасна сплата комсомольцями членських внесків і т. д.

Про життєві заходи в зв'язку з цим редакція відповіла секретар партійної організації мішколодського району Л. Литовка. Ось що він повідомив: «Фейлетон обговорено на відкритих партійних зборах в присутності комсомольців мішколодського району. Критика роботи комсомольської організації визнана справедливою. На партійних зборах прийнято розгорнуте рішення, яким наділено конкретні заходи по поліпшенню роботи комсомольської організації. Зокрема, для надання практичної допомоги комсомольському секретареві закріплено члена бюро парторганізації Я. І. Васюту. Складено план роботи комсомольської організації, одночасно членських внесків, заведено всю необхідну документацію.

Другого листопада проведено чергову заняття в сільській комсомольській політосвіті, двадцятого листопада заплановано провести комсомольські збори».

Поетичному слову — ВИМОГЛИВІСТЬ

Відбулось обговорення поезій молодого вчителя із села «Більшовик» Долинського району Михайла Родиченка. В той вечір кімната обласного літературного об'єднання перетворилась на своєрідну поетичну гостину, де зібрані кировоградські літератори, щоб поведати серйозну розмову про поетичне слово.

Глибокими і принциповими оцінками Михайла Родиченка були молоді поети Володимир Базилевський та Леонід Народош. Вони зробили аргументований аналіз поезій, зауважили автору недосконалість багатьох віршів. В той же час вони відзначили природний хист і щирість початкового поета.

Тепле слово про автора сказав член Спілки письменників України Микола Смоленчук. Слушні зауваження зробив

викладач Кіровоградського педагогічного інституту В. В. Смирнов. Він, зокрема, наголосив на тому, що автор мало надає ваги значенню слова.

Голова Кіровоградського обласного літературного об'єднання В. О. Погрібний у підсумковому слові наголосив на окремих вадах поезій Михайла Родиченка. По-перше, як сказав він, більшість пейзажних віршів описові, що не несуть вагомим навантаження думки. Зустрічаються й твори надто декларативні. Проте бачимо все ж природність його поетичного голосу, чимало віршів свідчать, що в наше обласне літературне об'єднання прийшов цікавий молодий поет, від якого треба чекати вагомих і хвилюючих творів.

Сьогодні ми пропонуємо нашим читачам три поезії із рукопису Михайла Родиченка.

КОМІСАРИ МОЇ

Туго крила вітри запліталися в грині,
І розстріляні ночі конали на вістрях копил.
Комісари мої, які бачили сна в я,
Поки ваші серця проросли крізь могильний граніт?
Ви шукати не йдіть бойових побратимів,
Вам про другу війну хай розкаже солдатська вдова,
Ті, що з фронту прийшли з рукавами пустими,
Похоронок поховалих суворої слова.
Зупинити не можна життявого дину,
В нім школи не вмеруть почуттів неспокійні рої,
То на сповідь останню в останню годину
Без вагання прийду я до вас, комісари мої!

УМИРАЮЧИЙ ЛЕБІДЬ

О, скільки простору в небі
Для дум, для мрій і доріг,
А тут помирає лебідь.
Під пальцями рук твоїх:
І хочеш він в мить прощальну
Злетіти в коханий світ,
На вілках вітрах востаннє
Останній скінчить політ...
На клавирних сабозі бачу —
Мої, чи твої вони?
А може, то лебідь плаче,
Що вже не стріне песню...
Взяв собою туди б хоч трохи,
Де зустріч нема й розлук.
Як довго вмира, як довго...
На струнах — печальний
звук!..

КОЛЕСО

Вона котилася
На осі чумаского возу,
Вона котилася
На осі брички
Нашого бригадира —
І йому ніколи не буде зносу.
А як, скажете: Буде!
Всесвіт не повірю...
Хай стелі неба, же
Мрії стрімкі торкаються
І скороходам-чоботам
Не задрять навіть малі,
Та колесо котилася
І вперто рівняється
Мільйонами своїх обертів
На один оберт землі.

ПОНЕМО з того, як фізкультурні активісти Світловодська діляли про те, щоб в осінньо-зимовий період створити належні умови для тренувань спортсменів, проведення запланованих заходів змагань.

Тоді, як тільки розв'язалося, директор ДЮСШ Г. Палій робив підрахунок. Справи несподівалися: де тренуватись легкоатлетам, баскетболістам, волейболістам, гандболістам. Це — більше 20 майданчиків біля шкіл міста, на заводах, на майданчиків ДСТ «Авангард». А потім підрахував, скільки можна буде покласти в спортзалі записи спортсменів, коли надворі негода. Отут і збентеження. Радився з керівниками секцій, громадськими інструкторами. І хлопці запропонували:

— Та в нас же є вихід. Он пусте-галеся колишнього бетонного заводу. Якщо очистимо її від зайвого каміння та сміття, покладемо кілька плит, вийде непоганий легкоатлетичний манеж.

І ось вже під час суботників сходились до загаряченої галереї юнаки та дівчата з лопатами, кирками. Більше 400 кубометрів каменю довелося їм викопати на північ і вивезти за місто. А потім вже взялися за обладнання манежу.

І тепер сюди поспішають маршанти тренери І. Мірошніченко, відшліфовують свою майстерність стрибунки, е де штовхнути ядро, кинути диск. Одним словом, всі вихованці ДЮСШ, що захоплюються легкою атлетикою, мають можливість сповна напружити свої м'язи.

Ми побували на манежі в будні дні, потім в суботу та неділю. Тут гамірно з самого ранку, опівдні і до пізнього вечора. Директор ДЮСШ Г. Палій тепер відзначає:

— Якщо зроблено все своїми руками, то й не буде байдужості у спортсменів, коли пуставається спортзал чи манеж. Добру справу зробили для себе.

А потім додає:
— Ще хочу підкреслити, експлуатація спортивних споруд в певній мірі залежить від того, хто керує спортивною секцією. Якщо тренер на місці, перебіг тренування не буде. Часом деякі штатні фізкультурні працівники не можуть прийти на

чергове тренування, тоді їх замінюють громадські інструктори. В цьому твердженні ми змогли переконатись, побувавши в спортзалі залі ДСТ «Авангард». Після дев'яти годин ранку сюди прийшли вихованці П. Андреев. Черговий урок був в легкоатлетів, волейболістів. А потім на поміст вийшли волейболісти, на килим — прихильники класичної боротьби. За суботній день в спортзалі побувало 350 спортсменів.

Чітко налагодив роботу секції в спортзалі залі викладач фізкультури школи-інтернату № 1 Я. Зоро, Баскетболістів,

биті, аби не було спаду активності спортсменів знову.

ЦЕННИЙ рейд до знову минулої суботи та неділі побували в більшості спортивних залів Кіровограда. І ось повідомлення з містечка.

Зал ПТУ № 6, 14 листопада о 5-й годині вечора та 15 листопада опівдні тут ми зустріли лише трьох спортсменів. Тренера не було. В неділий день після обіду прийшло п'ять тенісистів. Відсутній — тренер В. Бобков.

— То, може, комусь доручили керувати роботою секції? — запитуємо хлопців.

ЧИЙ ЦЕ КЛОПІТ?

● ІДЕ РЕПУБЛІКАНСЬКИЙ РЕЙД-ПЕРЕВІРКА
ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТА ПІДГОТОВКИ ДО ЗИМОВОГО
СЕЗОНУ СПОРТИВНИХ СПОРУД.

легкоатлетів тренує сам. А спортзалу гімнастика — то справа двох громадських інструкторів.

— Свою роботу ми плануємо так, щоб частина членів секції в осінній період (та й взимку) в певні дні виходила на повітря. Легкоатлети можуть одягнутися в деякі прийоми в спортзалі. А потім — в міський сад.

Повне завантаження спортивного залу середньої школи № 3. Зранку і до шостої години вечора — уроки фізкультури. І одразу ж починається заняття секцій: підвищують свою майстерність гімнасти, тенісисти, баскетболісти. Це в будні дні. А в суботу та неділю — спортивні змагання між класами, поєдинки шкільної спартакіади. А якщо за графіком таких змагань не передбачено, зранку до вечора заняття секцій.

Фізкультурні активісти Світловодська постійно контролюють, як використовуються спортивні споруди. І головна тепер турбота про те, що можна зро-

— Та ні. Сказав, що прийде. І ось ісема.

Хочемо дізнатись, коли точно почали тренування спортсменів. Але графіка проведення занять не побачили в залі.

Спортзалу зал факультету фізичного виховання педінституту. В суботній день після десяти години ранку, ввечері все закрито. Наступного дня з дванадцятої і до чотирнадцятої години знову те ж саме. І лише після шостої години вечора тут побувало 27 волейболістів, яких тренує К. Мартинівський.

СШ № 23. В неділий день до обіду тут нікого з спортсменів не вдалось зустріти. А в СШ № 24 вже зранку в спортзалі побувало 15 волейболістів. В СШ № 6 готувалися до першої школи тенісисти, баскетболісти.

Спортзалу зал технікуму радянської торгівлі. І в суботу, і в неділю (наш візит був вранці і ввечері) десь сюди зачинені.

Не так давно критиці було

піддано діяльність фізкультурних активістів, які працюють на спортзалі манежі СК «Зірка». І ось тут тепер зміни. 14-15 листопада тренувались легкоатлети, їх п'ять груп. Пауза майже не було. Тільки після дев'ятої години вечора спортсмени поспішили в душину.

У вихідні дні гамірно було також у спортзалі залі заводу тракторних гідроагрегатів. Опівдні сюди зайшли 20 гімнастів, після третьої години дні — першість міста з боксу, після п'ятої вечора — заняття секції гандболістів. М'ячі в руки взяли 37 чоловік. В неділий день знову першість міста з боксу, а ввечері — тренування гандболістів (40 чоловік).

ОТЖЕ, можна зробити певні висновки після того, як пройшов попередній рейд, влаштований обласним комітетом по фізкультурі і спорту, обкомом комсомолу та редакцією газети «Молодий комунар». Чітко визначили графік тренувань «Авангардів». А ось завданням секцій спортзалів шкіл міста Кіровограда повинна бути значно кращою. Тут варто поводитись у світловодських педагогів. Напрямок має бути таким: з спортсменами обов'язково повинен працювати тренер, його заступник — громадський інструктор. Слід розробити конкретний графік проведення змагань, роботи окремих спортивних секцій. Якщо ж потрібні якісь паузи, тоді в спортзалі мають бути шефи, інші спортсмени, в яких з тих чи інших причин немає де тренуватись.

Отже, в суботній і неділий день зранку і до вечора повинні бути завантажені кожні спортзал, а в ньому максимум спортсменів...

Рейдова бригада: О. КАСЯНЕНКО — завідувач оборонно-масової та спортивної роботи обкому ЛКСМУ, А. ШЕВЧЕНКО — інструктор Світловодського міського обкому ЛКСМУ, В. МАЛАХАТКО — старший тренер обласного комітету по фізкультурі і спорту, М. ШЕВЧУК — спеціаліст «Молодого комунара».

А ХТО ПЕРЕВІРИТЬ УРОКИ?

Вони ще молоді. Борис виразно пам'ятає і ту алею, де чекав Радсу, і той трепет, що охоплював при зустрічі з нею. Обов'язують свято, коли в сім'ї з'явився Сергію. Як добре було тоді в обидва душі, приємно приймати вітання друзів, сусідів, і раптом холодне і суворе:

— Встати, суд іде!

Хто винен в тому, що двоє близьких людей стали чужими один одному? Що все це, що було між ними, заступилося раптом несподіваною шафою і стійкою? А як поділити щастя своє і своїх дітей? Зовсім недавно з'явився в них ще один член сім'ї — малюк Юрко. На яку руку обіпреться він у своєму житті? А хто перевірить Сергієві уроки?

Вони стояли, і думки повертали їх у молодість, вимогливо кидали у своє майбутнє і майбутнє Юрка і Сергія, і чому б не взяти один одного об руку, забути все, як справжній сон, повернутись до справжнього життя.

— Згодом лише на розлучення! Голос Радси звучав стримано, але непримиренно. Що ж трапилось?

Можливо, з боку Бориса була велика образа для дружини? Настільки велика, що забути її не можна, і єдиний вихід — розлучення. Ні, про подвійну невірність мови не було. Що ж тоді?

Оце «Щось» хвилювало і судило, і присутніх, і молодого подружжя. В процесі суду поступово вимальовувалася картина взаємного нерозуміння, небажання розуміти один одного, підкорення колективних інтересів сім'ї своїм власним, егоїстичним.

А починалось з дрібниць. З там, наприклад, як небажання принести відро води.

— Зморився на роботі, — заявив у таких випадках Борис.

Але ж і я працюю, — намагалась переконати чоловіка Раїса. І дає — більше, дрібні суперечки переросли у взаємну відчуженість, посередником у них все частіше ставав дев'ятирічний Сергію. А потім від Бориса почало пахувати спартанським. Майже щовечора.

— Вдома пекло, — скаржився Борис, ділячи пляшку на трохи, і намагався затриматися після

ІЗ ЗАЛУ СУДУ

роботи довше, щоб не бачити злих очей дружини, не чути докорів. Сім'я, в якій так було затиснуто, стала чужою. Те, що раніше було приємним бажанням, стало важким обов'язком. Вже не хотілося зустрічатися з сім'єю, цікавитись його успіхами. Знав, що дружина обов'язково кине щось таке, що зліпсує настрої і йому, і синові. В сім'ї Борис став чужим.

— Встати, суд іде!

А закінчиться він судом над своїм сумлінням, тяжким судом, коли сили будуть судити батька і матір. За їх нестримність, за небажання зрозуміти свої помилки, за те, що заради егоїстичних міркувань забули святу обов'язок перед дітьми, і зрештою, перед державою. Бо виховання майбутніх громадян — справа не тільки особиста.

Вони пішли. Із скаламученими душами, з великою тривогою. Вони не помилились, вони «довели» один одному, що можуть бути стійкими у своїй взаємній любові. А що довели вони Юркові і Сергієві?

В. ВЛАДИМИРОВА.
м. Кіровоград.

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 20 ЛИСТОПАДА. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.10

— Художній фільм. «Моя подруга Сібіла». (Кіровоград). 11.35 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 10-го класу. Ю. Яновський. «Вершини». (К). 12.15 — Телефільм. «Головний хрест». (К). 12.35 — «Шевченко-художник». Репортаж з

Державного музею Т. Г. Шевченка. (К). 16.15 — «Дві комедії Броніслава Нушича». Телефільм. (Кіровоград). 17.00 — Концерт. (Донецьк). 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — Програма передач. (Кіровоград). 18.05 — «Кінокамера дивиться у світ». (М). 18.45 — Інформаційна програма. «День за днем». (Кіровоград). 19.00 — Оголошення. (Кіровоград). 19.05 — Фотохроніка. (Кіровоград). 19.10 — Художній телефільм. «Без права на пошад». І серія. (К). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Камерні виступи. (К). 21.35 — «Показує рейдова». (Кіровоград). 21.50 — Телефільм. (Кіровоград). 22.05 — Українське волярове телебачення. «Ті, що підкорюють хвилю». (К). 22.50 — Художній телефільм. «Без права на пошад». ІІ серія. (К). 23.50 — Телевізії. (К).

СУБОТА, 21 ЛИСТОПАДА. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05

Гімнастика для всіх. (М). 10.30 — Новини. (М). 10.45 — Кольорове телебачення. «Пригоди, казки». (М). 11.15 — Наша афіша. (К). 11.20 — Для дітей «Сонечко». (Чернівці). 12.00 — Програма «Здоров'я». (М). 12.30 — Для дітей. Мультифільм. «Кидки дівки». (К). 13.00 — Програма передач. (К). 13.05 — «Людина і закон». (М). 13.20 — «Скарби народу». (Львів). 14.00 — Назустріч ХХІV з'їзду КПРС і ХХІV з'їзду КП України. «Вчепи — сезону». (К). 14.30 — На майданіх України. (К). 15.00 — «Народний телеуніверситет». (М). 16.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Три товстуни». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — «Але, ми шукаємо таланти». (М). 19.05 — Концерт. (К). 20.25 — Програма «Час». (М). 20.55 — Телефільм. «Два дні Усть-Іліма». (К). 21.15 — Художній фільм «Не підсудний». (К). 22.45 — «Вечірній Ленінград». Музична програма. (М). 23.45 — Новини. (М).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-33, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.